

РЕШЕНИЕ

№ 580

гр. Пловдив, 05.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VIII СЪСТАВ, в закрито заседание на пети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Екатерина Вл. Мандалиева

Членове: Недялка Д. Свиркова Петкова
Величка З. Запрянова

като разгледа докладваното от Недялка Д. Свиркова Петкова Въззивно гражданско дело № 20225300500920 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл. 435 и сл. ГПК.

Образувано по жалба от Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“ – гр. Пловдив, ЕИК 000455457; длъжник по изпълнително дело № 20229100400106 по описа на ЧСИ Раев с рег. № 910, район на действие – ПОС, против разпореждане, постановено на 23,02,2022 г. по посоченото изпълнително дело, с което се оставя без уважение искането за прекратяване на изпълнителното производство.

С оплакване за незаконосъобразност на обжалваното разпореждане от съда се иска да го отмени и да постанови прекратяване на изпълнителното производство като недопустимо на основание чл. 519 ал. 1 от ГПК.

Взискателят в изпълнителното производство И. Г. М. с ЕГН *****; заявява становище за неоснователност на жалбата.

Съдебният изпълнител счита жалбата за допустима, но неоснователна.

След преценка на събраните по делото доказателства във връзка със становищата на страните, съдът приема следното:

Жалбата е предявена в срок от легитимирана страна срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима и следва да се разгледа по същество.

Видно от материалите по приложеното изпълнително дело № 20229100400106, същото е образувано въз основа на издаден в полза на И. Г. М. с ЕГН ***** изпълнителен лист срещу Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“ – гр. Пловдив, ЕИК 000455457, предмет на изпълнение са парични задължения.

С молба вх. № 2357/14,02,2022 г. длъжникът е поискал прекратяване на изпълнителното производство като недопустимо. Искането си длъжникът основава на разпоредбата на чл. 519 ал. 1 от ГПК като счита, че Пловдивският университет е държавно учреждение.

Взискателят в изпълнителното производство е заявил пред съдебния изпълнител становище за неоснователност на искането като счита, че университетът не е държавно учреждение по чл. 519 от ГПК, а бюджетно субсидирано заведение, поради което принудително изпълнение срещу него е допустимо, но при спазване ограниченията на чл. 520 от ГПК.

С обжалваното разпореждане, като е приел, че длъжникът е бюджетно финансирано заведение, съдебният изпълнител е оставил без уважение искането за прекратяване на изпълнителното производство.

Този извод настоящата инстанция приема за правилен.

Разпоредбата на чл. 519 от ГПК забранява принудителното изпълнение на парични вземания срещу държавни учреждения. Разпоредбата не дава определение на понятието „държавни учреждения“. Като се изхожда от целта ѝ – осигуряване защита на средствата, предоставени от държавния бюджет за осъществяване на специфични публично значими дейности, следва да се приеме, че в случая забраната за принудително изпълнение се отнася до обособени организационни единици, които са изцяло финансирани от държавния бюджет.

Длъжникът е висше учебно заведение, което – съобразно разпоредбата на чл. 13 от Закона за висшето образование, осъществява дейността си въз основа на предоставена държавна собственост и трансфери от държавния бюджет (ал. 1), като наред с това може да придобива право на

собственост върху недвижими имоти и да получава приходи от тях (ал. 2). Съгласно разпоредбата на чл. 90 ал. 3 от ЗВО, В приходната част на бюджета на висшите училища постъпват: 1. трансфери от държавния бюджет; 2. финансова помощ от общините; 3. дарения, завещания, наследства, спонсорство; 4. собствени приходи (от неизчерпателно изброени в закона източници).

Следователно висшите училища по правило не се издържат единствено от предоставените им от държавния бюджет средства, поради което следва да се причислят към субектите по чл. 520 от ГПК – бюджетно субсидирани заведения, спрямо които принудителното изпълнение не е изключено, но не може да се осъществява върху предоставените средства от държавния бюджет (в т. см. са и разясненията в мотивите към т. 13 от ТР № 2/2015 по т. д. № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС).

И доколкото длъжникът (жалбоподател) не представя доказателства за твърдението си, че бюджетът му е формиран единствено от предоставени от държавата субсидии, следва да се приеме, че изложените по-горе съображения намират приложение и по отношение на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“.

Поради това съдът приема жалбата за неоснователна и

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба от Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“ – гр. Пловдив, ЕИК 000455457; длъжник по изпълнително дело № 20229100400106 по описа на ЧСИ Раев с рег. № 910, район на действие – ПОС, против разпореждане, постановено на 23,02,2022 г. по посоченото изпълнително дело, с което се оставя без уважение искането за прекратяване на изпълнителното производство.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

